

Asia C-737/19

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä

7.10.2019

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

tribunal administratif de Montreuil (Montreuil'n
hallintotuomioistuin, Ranska)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

27.9.2019

Valittaja:

Bank of China Limited

Vastapuoli:

ministre de l'Action et des Comptes publics

--

ottaa huomioon seuraavan [– –]:

[– –] yhtiö nimeltään Bank of China Limited, [– –] pyytää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

1°) myöntämään vapautuksen sille annetuista arvonlisäveron maksuunpanopäätöksistä ajalta 1.1.2012–30.4.2014 ja vastaavista viivästyskoroista, joiden kokonaissumma on 947 033 euroa, ja määräämään palautettaviksi tällä perusteella maksetut summat;

--

Se väittää, että

- arvonlisävero, joka on laskutettu sen Ranskan sivuliikkeeltä ja joka liittyy sen Kiinassa sijaitsevan päätoimipaikan toteuttamiin liiketoimiin, voidaan vähentää kokonaan Ranskan yleisen verokoodeksin (code général des impôts) 271 §:n V momentin b kohdan nojalla, koska nämä liiketoimet, jotka ovat ”sisäisiä” sen vuoksi, että sivuliike ja päätoimipaikka muodostavat yhden ainoan

oikeudellisen yksikön, eivät kuulu arvonlisäveron soveltamisalaan; tätä arviointia tukee 24.1.2019 annettu tuomio Morgan Stanley & Co International **[alkup. s. 2]** (C-165/17, EU:C:2019:58), jota on sovellettava, koska kyseessä olevan yhtiön sivuliike sijaitsee Ranskassa;

– viittaus 12.9.2013 annettuun tuomioon Le Crédit Lyonnais (C-388/11, EU:C:2013:541) ei ole merkityksellinen vähennysoikeuksia määriteltäessä, koska kyseisessä päätöksessä ei suljeta pois sivuliikkeen oikeutta vähentää arvonlisäveroa sellaisten kustannusten perusteella, jotka ovat syntyneet sen avustaessa päätoimipaikkaansa; verohallinnon yksikkö on toiminut tähän ratkaisuun nähden päinvastoin ja ottanut sen vähennysoikeuden laskemisessa huomioon sivuliikkeen päätoimipaikalta saamat määrät;

– [–] [kansallista oikeutta koskeva valitusperuste]

– [–] [SEUT 49 artiklaa koskeva valitusperuste]

– [–] [Ranskan ja Kiinan välistä verosopimusta koskeva valitusperuste]

[–] **[alkup. s. 3]**

[–] [menettelyn kulku ja mainitut tekstit, erityisesti arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1)]

sekä katsoo seuraavaa:

1. Bank of China Limitedin, joka on Kiinan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, Pariisin sivuliikkeeseen tehtiin tilintarkastus, jonka päätteeksi verohallinto antoi sille arvonlisäveron maksuunpanoa koskevat päätökset 1.1.2012 ja 30.4.2014 väliseltä ajalta. Verohallinnon tarkastusyksikkö kyseenalaisti arvonlisäveron vähennyksen niiden sivuliikkeen kustannusten määrän osalta, jotka olivat aiheutuneet lainausjärjestelyistä, joita sivuliike oli toteuttanut kiinalaisen pääkonttorinsa ja toisten sivuliikkeiden hyväksi, Ranskan yleisen verokoodeksin 256, 259 ja 271 §:n ja liitteessä II olevan 205 ja 206 §:n nojalla. Maksuunpanopäätökset asetettiin perintään 29.2.2016 tehdyllä ilmoituksella. Verohallinto hylkäsi yhtiön 28.2.2017 tekemän valituksen 22.12.2016 tehdyllä päätöksellä.

Oikeusriidan ulottuvuus:

2. [–] veromäärät viivästyskorkeineen ovat 901 394 euroa.

– –.

Vapautusta koskevat vaatimukset:

[–] **[alkup. s. 4]** [–]

Muut valitusperusteet:

6. Direktiivin 2006/112 168 artiklassa, jonka otsikko on ”Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä”, säädetään seuraavaa: ”Siltä osin kuin tavaroita ja palveluja käytetään verovelvollisen verollisiin liiketoimiin, verovelvollisella on oikeus siinä jäsenvaltiossa, jossa tämä suorittaa kyseiset liiketoimet, vähentää verosta, jonka tämä on velvollinen maksamaan, seuraavat määrät: a) arvonlisävero, joka on kyseisen jäsenvaltion alueella maksettava tai maksettu tavaroista tai palveluista, jotka toinen verovelvollinen on luovuttanut tai luovuttaa tälle – –”. Saman asetuksen 169 artiklassa säädetään seuraavaa: ”Edellä 168 artiklassa tarkoitettua vähennyksen lisäksi verovelvollisella on oikeus vähentää kyseisessä artiklassa tarkoitettu arvonlisävero, siltä osin kuin tavaroita tai palveluja käytetään seuraavien liiketoimien tarkoituksiin:

a) verovelvollisen 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun taloudelliseen toimintaan kuuluviin liiketoimiin, jotka suoritetaan sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa kyseinen vero on maksettava tai maksettu, ja jotka olisivat oikeuttaneet vähennykseen, jos ne olisi suoritettu tässä jäsenvaltiossa – – c) verovelvollisen 135 artiklan 1 kohdan a–f alakohdan mukaisesti vapautettuihin liiketoimiin, jos vastaanottaja on sijoittautunut yhteisön ulkopuolelle tai jos liiketoimet välittömästi liittyvät yhteisön ulkopuolelle vietäviksi tarkoitettuihin tavaroihin.”

7. Unionin tuomioistuin totesi 24.1.2019 antamassaan tuomiossa *Morgan Stanley & Co International (C-165/17, EU:C:2019:58)* yhtäältä, että ”jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 2, 3 ja 5 kohtaa sekä 19 artiklan 1 kohtaa sekä yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 168, 169, ja 173–175 artiklaa on tulkittava siten, että siltä osin kuin on kyse jäsenvaltiossa rekisteröidylle sivuliikkeelle aiheutuneista kuluista, jotka liittyvät yksinomaan kyseisen sivuliikkeen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan päätoimipaikan toteuttamiin sekä arvonlisäverollisiin liiketoimiin että arvonlisäverosta vapautettuihin liiketoimiin, on sovellettava vähennyksen suhdelukua, joka muodostuu murtoluvusta, jonka nimittäjä muodostuu ainoastaan näiden liiketoimien liikevaihdon arvonlisäverottomasta määrästä ja jonka osoittaja muodostuu verollisista liiketoimista, jotka oikeuttaisivat vähennykseen myös siinä tapauksessa, että ne olisi toteutettu mainitun sivuliikkeen rekisteröintijäsenvaltiossa, mukaan lukien tilanne, jossa vähennysoikeus perustuu sivuliikkeen valintaan suorittaa arvonlisäveroa rekisteröintijäsenvaltiossa toteutetuista liiketoimista”. Toisaalta unionin tuomioistuin totesi, että ”kuudennen direktiivin 77/388 17 artiklan 2, 3 ja 5 kohtaa sekä 19 artiklan 1 kohtaa samoin kuin direktiivin 2006/112 168, 169 ja 173–175 artiklaa on tulkittava siten, että määritettäessä vähennyksen suhdelukua, jota sovelletaan jäsenvaltiossa rekisteröidyn sivuliikkeen yleiskustannuksiin [alkup. s. 5], jotka edistävät sekä sivuliikkeen tässä valtiossa toteuttamia liiketoimia että sivuliikkeen toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen päätoimipaikan toteuttamia liiketoimia, on vähennyksen suhdeluvun muodostavan murtoluvun nimittäjän osalta otettava huomioon niin kyseisen sivuliikkeen kuin kyseisen

päätoimipaikankin toteuttamat liiketoimet, ja mainitun murtoluvun osoittajana voivat toimia saman sivuliikkeen toteuttamien verollisten liiketoimien lisäksi ainoastaan mainitun päätoimipaikan toteuttamat verolliset liiketoimet, jotka oikeuttaisivat vähennykseen, jos ne olisi toteutettu kyseessä olevan sivuliikkeen rekisteröintivaltiossa”.

8. Ensinnäkin [– –] Bank of China Limited katsoo [– –], että tätä on sovellettava sen tilanteessa. [– –] Verohallinto katsoo, että unionin tuomioistuimen vahvistamien sääntöjen perusteella unionin jäsenvaltiossa sijaitseva sivuliike ei voi tehdä arvonlisäveron vähennystä sellaisten kustannusten perusteella, joita on aiheutunut kyseisessä jäsenvaltiossa liiketoimista, jotka on toteuttanut muussa kuin unionin jäsenvaltiossa, tässä tapauksessa Kiinassa, sijaitseva päätoimipaikka. Kyseisestä tuomiosta ei ilmene, että unionin tuomioistuin, jolle ei esitetty kysymyksiä tästä asiasta, olisi halunnut säännellä jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevan sivuliikkeen ja sen kolmannessa maassa sijaitsevan päätoimipaikan suhteita. Tämä kysymys on erittäin ongelmallinen, kun otetaan huomioon unionin jäsenvaltioissa käytettävien hallinnollisen yhteistyön välineiden ja toisaalta unionin jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisen hallinnollisen yhteistyön välineiden erot sekä verotuksen neutraalisuuden periaate. Näin ollen on selvitettävä, voidaanko edellisessä kohdassa mainittuja 24.1.2019 annettua tuomiota Morgan Stanley & Co International (C-165/17, EU:C:2019:58) esitettyjä ratkaisuja soveltaa siinä tapauksessa, että sivuliike toteuttaa unionin jäsenvaltiossa yhtäältä arvonlisäverollisia liiketoimia ja toisaalta palveluja kolmanteen maahan sijoittautuneiden päätoimipaikkansa ja sivuliikkeiden hyväksi.

9. Toiseksi [– –] asianosaiset ovat yhtä mieltä siitä, että sivuliike ja päätoimipaikka muodostavat vain yhden ainoan oikeudellisen yksikön. Jos jäsenvaltioon sijoittautunut sivuliike vaatii vähennysoikeutta kustannuksista, joita sille on aiheutunut kolmannessa maassa sijaitsevan päätoimipaikan hyväksi toteutetuista palveluista eli rahoitus- ja pankkipalvelujen viennistä, on pohdittava, voiko verovelvollinen vähentää arvonlisäveron 169 artiklan a alakohdan tai c alakohdan nojalla.

10. Kolmanneksi, jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja jos sivuliike voi vaatia 169 artiklan a alakohdan mukaista vähennystä, on määritettävä, millä edellytyksillä kolmanteen maahan sijoittautuneen päätoimipaikan suorittamien pankkiliiketoimien voidaan katsoa oikeuttavan vähennykseen, jos liiketoimet olisi suoritettu siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisäveron rasittamat kustannukset ovat syntyneet. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja jos sivuliike voi vaatia 169 artiklan c alakohdan mukaista vähennystä, on määritettävä, millä edellytyksillä vastaanottajan voidaan katsoa sijoittautuneen unionin ulkopuolelle, kun sivuliike sijaitsee unionissa ja muodostaa vain yhden ainoan oikeudellisen yksikön päätoimipaikan kanssa.

11. Koska näistä kysymyksistä on syntynyt vakavia tulkintavaikeuksia, asiassa on aiheellista pyytää ennakkoratkaisua unionin tuomioistuimelta, ennen kuin Bank of China Limitedin tekemä valitus voidaan ratkaista. **[alkup. s. s. 6]**

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

[– –] Bank of China Limitedin valituksen käsittelyä lykätään, kunnes unionin tuomioistuin on ottanut kantaa seuraaviin kysymyksiin:

1. Voidaanko 24.1.2019 annetussa tuomiossa Morgan Stanley & Co International plc v. Ministre de l'Économie et des Finances (C-165/17) esitettyjä ratkaisuja soveltaa siinä tapauksessa, että sivuliike toteuttaa jossakin jäsenvaltiossa yhtäältä arvonlisäverollisia liiketoimia ja toisaalta palveluja kolmannessa maassa sijaitsevien päätoimipaikkansa ja sivuliikkeiden hyväksi?

2. Jos jäsenvaltiossa sijaitseva sivuliike vaatii vähennysoikeutta niiden kustannusten perusteella, joita sille on aiheutunut sen kolmannessa maassa sijaitsevan päätoimipaikan hyväksi suorittamista palveluista eli rahoitus- ja pankkipalvelujen viennistä, voiko verovelvollinen vähentää arvonlisäveron 169 artiklan a alakohdan tai c alakohdan nojalla?

3. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja jos sivuliike voi vaatia vähennystä 169 artiklan a alakohdan nojalla, millä edellytyksillä kolmannessa maassa sijaitsevan päätoimipaikan pankkiliiketoimien voidaan katsoa oikeuttavan vähennykseen, jos liiketoimet olisi suoritettu siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisäveron rasittamat kustannukset ovat syntyneet? Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja jos sivuliike voi vaatia vähennystä 169 artiklan c alakohdan nojalla, millä edellytyksillä vastaanottajan voidaan katsoa sijoittautuneen unionin ulkopuolelle, kun sivuliike sijaitsee unionissa ja muodostaa vain yhden ainoan oikeudellisen yksikön päätoimipaikan kanssa?

[– –]**[alkup. s. 7]**[– –][allekirjoitukset]